

Эргаш БОЗОРОВ

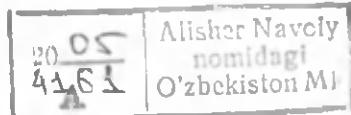
УМИД ҚУВОНЧИ
Шеърлар

Карши
«Насаф» нашриёти
2005

84(54)6-5

Кўнгилдаги энг покиза туйғулар оҳанглар тилига кўчиб қалб мулкига айланса, уни мутолаа қилганлар учун нурли манзилларнинг зиёбахш чорлови ҳамроҳ бўлади. Муаллим ва ижодкор Эргаш Бозоровнинг ушбу «Умид қувончи» китобидаги шеърлар ўзининг теран фалсафий мушоҳадалари билан китобхонлар маънавий дунёсини эзгулик зиёсига ошно этади.

10 31487
00,
8,

10

Б 4702620202-351
351 -2005
376 (05) 2005

© Эргаш ҳожи БОЗОРОВ 2005

ISBN 5-7323-0505

МАЪРИФАТ ФИДОЙИСИ

Эргаш Бозоров 1931 йил 18 майда Қашқадарё вилояти Фузор туманидаги Авғонбօғ қишлоғида туғилган.

1954 йилда Бухоро Давлат педагогика институтининг ўзбек тили ва адабиёти факультетини тугатган. Эргаш Бозоров ўзининг ярим асрлик умрини маърифат тарқатишдек эзгу ишга баҳшида этиб, Фузор туманидаги мактабларда ўқитувчи, илмий бўлим мудири ва мактаб директори, Фузор туман халқ таълими бўлими баш назоратчиси ва бўлим мудири мувонини вазифаларида самарали фаолият кўрсатган. У «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси» нишони ва «Шавкатли меҳнат учун» медали билан тақдирланган.

Эргаш Бозоровнинг «Фузор илҳомлари», «Иймон мадҳи дилимда», «Тилакларим», каби китоблари чоп этилган.

ИСТИҚЛОЛСАН - ИҚБОЛСАН

Кундан кун ўсар ёшинг,
Ютуқларда бардошинг,
Омон булсин бу бошинг,
Истиқлолсан-иқболсан,
Элу-юрт ичра холсан.

Буюк халқим қувончи,
Тадбиркор, дехқон, кончи,
Оқибат дил ишончи,
Истиқлолсан-иқболсан,
Тилларда шакар-болсан.

Жаҳонда машҳур номинг,
Куйларда шавкат-шонинг,
Ҳаққа яқин қаломинг,
Истиқлолсан-иқболсан,
Замин аро жамолсан.

Боболарим орзуси,
Оналарнинг дил сўзи,
Барчанинг умид кузи,
Истиқлолсан-иқболсан,
Нури зиё ҳилолсан.

Бахтим деб ардоқлайман,
Асло ортда қолмайман,
Сени куилаб толмайман,
Истиқлолсан-иқболсан,
Калб ҳазрати билолсан.

НЕВАРАМ ТҮЙФУСИ

Гұдак әдим момом айтарди әртак,
Илм, ҳунарлы оқила қызлар ҳақида.
Әнди билсам сүзлари эмаскан әрмак,
Үгитлар ижодкор шоир байтида.

Ёшлар адібларин тилимга олиб,
Ажралмай дейман ҳеч устоз қалбидан.
Күддус бобомларга мен қулоқ солиб,
Илхом олсам Пўлат Мўмин лабзидан.

Худойберди бобом ҳамиша ҳамдам,
Биргина тўртлиги ҳаёт мактаби.
Севимли шоирлар барчалари ҳам,
Ешлар меҳрибони мақсад, матлаби.

Олқишлиб қоламан инсон меҳрини,
Боқийлик тилайлик улар-чун доим.
Шуаро ҷархлагай инсон хаёлини,
Саховат буюkdir, қалблар мулоим.

СЕВИНЧ

Эътиқодда буюклиқдир, эҳтиромда илтижо,
Илҳақлик Ҳаққа етса биз учун ерда мъирож.
Мўмин инсон тилаклари ҳамиша қутлуғ-бажо,
Аллоҳ берган насибаси барча учун тахту-тоҗ.

Насиб этди хонадонга пайғамбарнинг суннати,
Бугун кичик гўдакларнинг покдир қалби қаломи.
Бу мўмин-чун буюк ҳикмат Парвардигор ҳиммати,
Фариштадек ризқи тоза, покиза ассаломи.

Ота-она дилларида оламга сифмас қувонч,
Қавм-қариндош, дўсту-ёрнинг самога етган боши.
Ҳақ таолога шукроналар шудир эътиқод-ишонч,
Ҳа, орзулар қаломидир банда тоқат-бардоши.

Севинчларим титратади, табриклайман қалблардан,
Хикматидан ажратмасин сизни асло Худойим.
Бобо, момо дуолари оқиб турсин лабзлардан,
Халқи севган фарзанд бўлсин учала бек илоҳим.

АЗИЗСИЗ

Сиз азизсиз меҳрибон устоз,
Хавас ила боқаман дилдан.
Қанча-қанча таъриф этсан оз,
Рахматларим тўкилар дилдан.

Севинч ила ардоқлаб бизни,
Ақлу-идрок, таълим бердингиз.
Бошин силаб ҳар ўғил-қизни,
Азизларим, яшанг, дедингиз.

Бугун байрам муборак бўлсин,
Тилакларим - ҳеч қачон толманг.
Шогирдлар ҳам кувончга тўлсин,
Ҳақ асрасин, сиз асло ҳорманг.

НЕВАРАМГА

Неварам, ҳақ, сени яратган Аллоҳ,
Ақлу-идроқингни таратган Аллоҳ.
Мехру оқибатдир ҳар бир боқишинг,
Қалбинг кўзларини қаратган Аллоҳ.

Шукронда айтавер аввал Ҳақни деб,
Умидла бос қадам фақат ҳалқни деб.
Илм-хўнар самосида парвоз этавер,
Бир қадам босмагин тожу-тахтни деб.

Барчамизга севик-ардоқсан доим,
Фариштасифат бўл, қалбинг мулойим.
Момонг ҳам, бобонг ҳам доим дуода,
Икки дунё асрасин сени Худойим.

Отангга-онангга дилдан қулоқ сол,
Асалсан, ҳар қачон асал бўлиб қол.

ЖОН-ЖАҲОНИМ

Бобуримиз бир дунё,
У биз учун нур - зиё.

Деймиз аллома, олим,
Чин меҳрибон муаллим.

Тан олган жумла-жаҳон,
Севиб ўқир ҳар бир жон.

Фазалларин тинглайман,
Севингандан йиглайман.

Ўтмишдан даракчи-у,
Буюк тарих ана шу.

Оталарнинг қалб сўзи,
Оналар меҳру кўзи.

Доимо кўз олдимда
Ҳар ўгити ёдимда.

Билим ол, ўки дейди,
Биз ёшлар ғамин ейди.

Яшайди бобожоним,
Чиндан ҳам жон-жаҳоним.

Қўлларимда созим у,
Тил, қалбим, овозим у.

СЕВАРАМИЗ БОР

Ишда қўллари чаққон,
Момосига хўб ёқкан,
Кўздан мунчоқлар таққан,
Шундай неварамиз бор,
Гулдай Севарамиз бор.

Эндинга беш ёшда,
Укажонига бош-да.
Нелар бор бу бардошда.
Шундай неварамиз бор,
Гулдай Севарамиз бор.

Камтарин ва мулойим,
Кулиб турар ҳар доим,
Асраб юрсин худойим,
Шундай неварамиз бор,
Гулдай Севарамиз бор.

Тинмай китоб ўқииди,
Баъзан шеър ҳам тўкиди,
Мақтаб қўйсак йўқ дейди,
Шундай неварамиз бор,
Гулдай Севарамиз бор.

Аввал Ҳаққа шукронга,
Мехрибон ота-она,
Шеър ёздим ёна-ёна,
Шундай неварамиз бор,
Гулдай Севарамиз бор.

БОЛ БОР

Бобо, нега тилимга
Бир ари кўниб олди.
Очиб турдим оғзимни,
Хатто лабларим толди.

Билиб кўнибди ари,
Сенинг оғзингда бол бор.
Сўзларинг ширин-шакар,
Дилга бермайсан озор.

Шунинг учун момонг ҳам,
Тилингдан ўпай дейди.
Босиб бағрига маҳкам,
Сенинг ғамингни ейди.

Бобоҷон, айтиңг болни,
Менга ким берган ўзи?
Ҳақ берган бу иқболни,
Сўнгра онангнинг сўзи.

ЯШНАЙВЕРГИН, МАҲАЛЛАМ

Оға-ини қариндош,
Бир-бири-ла ҳамнафас.
Кексалари бошу қош,
Тиниб-тинчимас бир пас.

Қизлари жуда чевар,
Бичиб-тикар, тұқувчи.
Илму хунарни севар,
Жон деб китоб ўқувчи.

Йигитларин унутманг,
Мулкдор, ошпаз, пазанда.
Касб-хунарларин құтланг,
Хар хонада созанда.

Жүр бўлса қўшиққа соз,
Кекса-ёш қувнаб ўйнар.
Шундай ёқимли овоз,
Гўё булбуллар куйлар.

Хўжагузар номи бор,
Шифокорлар макони.
Дил-тиллари беозор,
Мехру-оқибат кони.

Асло кўрмагин завол,
Ҳақ баҳти бўлмасин кам.
Хеч бир этмайлик увол,
Яшнайвергин маҳаллам.

ЭЛИМ ДЕБ ЯШАГИН

Боқий бўл фарзандим, бағри кенг чинорим,
Қалбингга қур бўлсин идрок, номус-оп.
Меҳринг кўргонида авлодинг юрсин,
Она-Ватанингни унутма зинҳор.

Элим деб яшагин, элим деб факат,
Соясин солмасин хеч қачон гафлат.
Умр дақиқаларин қадри буюқдир,
Англаган кўнгилда садоқат қатқат.

Дил ноласин эшит, тингла ҳар доим,
Чорасиз қолсанг ҳам бўлгин мулойим.
Ожиз пойларига йўл бўлолсанг гар,
Роҳийим насибасин бергай Худойим.

Ҳаёт деб аталган мўъжиза сув ҳам,
Баъзан саховатин кўролмас баҳам.
Бу қилмиш жавоби ёки имтиҳон,
Билиб ол шукронга сабрингга малҳам.

Фақир Эргашиман бир ожиз банда,
Фифонлар ҳамроҳмас, илтижо танда.
Шоядки узолсам қарзларимни тез,
Иймон азобидан бўлмай шарманда.

НАЗМ

Тоғларда сув шалола,
Қалб севинчи ё нола,
Кокиллар-ла ҳар тола,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

Гул атри ҳамроҳ доим,
Сабза дилкаш, мулойим,
Ҳатто булувлар қойим,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

Әқилалар ибоси,
Иигит-қизлар имоси,
Гўдак-кулги жилоси,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

Дилда Ватан ишончи,
Халқим баҳти-қувончи,
Соҳибкор, деҳқон, жангчи,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

Назм ҳикмати дурдона,
Юрт, фарзанд, ота-она,
Поклик йўли равона,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

Шеър-ла дүст дарду алам,
Хақ сүз күксимга малҳам,
Васли риёзат ҳамдам,
Назм қалбини ахтарар,
Бу эътиқоддан хабар.

БАХОР

Диллар қувончи баҳор,
Кўнгилларда йўқ ғубор.

Оlam гўзал ва қўркам,
Шундай чиройли ўлкам.

Капалаклар учади,
Гул атрини кучади.

Арилар тўплашар бол,
Буй чузар нозик-ниҳол.

Кушчалар тинмай сайрап,
Барчанинг кўнгли яирап.

Мен севиниб ўйнайман,
Шеър айтишдан тўймайман.

Ёзиб чарчамас бобом,
Диллар қувончи баҳор,
Кўнгилларда йўқ ғубор,
Кўнгилларда йўқ ғубор.

ШЕЪР ЁДЛАБ КЕЛДИМ

Мен ҳам шеър ёдлаб келдим,
Момомни шодлаоб келдим.

Мени мактаб қўйдилар,
Кучиб-кучиб тўйдилар.

Дедилар ўқи аъло,
Бўлгин ақлли, доно.

Камтар бўл, кўп гапирма,
Кўча-кўйда кўп юрма.

Муаллиминг хурмат қил,
Улар устоз, яхши бил.

Сени күриб севинсин,
Севара яхши десин.

Ваъда бердим, ўқийман,
Бобомдек шеър тұқийман.

Мен ҳам шеър ёдлаб келдим,
Барчани шодлаб келдим.

ШИРИН БҮЛАР ЧОЙИМИЗ

Дадажон ҳар кун шундай,
Ишингиздан тез қайтинг.
Биз ҳам ухлаб қолмайлик,
Келиб бир зартак айтинг.

Қизиқ-қизиқ зартакни,
Жуда яхши күрамиз.
Тунда тинч - ором ухлаб,
Эрта тонгда турамиз.

Дастурхонни түшардим,
Иифишириб жойимиз.
Таътилини бирга қылсақ,
Шириң бўлар чойимиз.

МЕН ҲАМ

Опа, укажонимни
Мен ўйнатиб юраман.
Қочмасин, боғлаб қўйинг,
Ха, ёнида тураман.

Йигласа конфет бериб,
Овутаман эркалаб.
Бешигин тебратдимку,
Сиз ётганда эрталаб.

Ҳар доим мендан олдин,
Укамни кучоқлайсиз.
Биламан, ҳали ёш-да,
Шунинг-чун ардоқлайсиз.

Мен ҳам ёш бўлай дейман,
Майли деб қисасиз кўз.
Сизга боқиб ўйлайман,
Бу ёлғонми ё чин сўз.

БУЮКСИЗ, БУЮК

Қалбим вужудида эҳтирос суюк,
Сизга аталгандир фақат сўзларим.
Муаллим-устозим буюксиз, буюк,
Илҳақ термулади менинг кўзларим.

Тўрт йил меҳрингиз-ла билим бердингиз,
Қувониб тингладим ҳар бир каломни.
Баъзида фарзандим - қизим дедингиз,
Менга танитдингиз олам-оламни.

Ушлатдингиз қалам ёдимда ҳали,
Онани ёзганда ҳаяжон катта.
Китоб ўқитдингиз, дедингиз балли,
Сухандон бўласан, насиб албатта.

Хисоб-китоблар ҳам сиздандир, сиздан,
Мехнатга оқибат меҳру дилингиз.
Умидим, боролсам устоз изидан,
Гуфторим бўлолса ширин тилингиз.

Хайрлашув оғир қанчалар бугун,
Қарздорман ҳамиша эгаман бошим.
Кўзим олдидашиб, азизсиз кун-тун,
Шукронам сиздандир, тоқат, бардошим.

Қалбим вужудида эҳтиром суюк,
Сизга аталгандир фақат сўзларим.
Муаллим-устозим буюксиз, буюк,
Илҳақ термулади менинг кўзларим.

СИЗ БАХТИЁР ЁШЛАРСИЗ

Муборак ҳикматини Аллоҳи насиб этган,
Элу юртинг дуоси Раҳмонга бориб етган,
Ишонч, орзуси, баҳти оламни тараф кетган,
Келажакнинг умиди сиз баҳтиёр ёшларсиз,
Икки аср авлодига дилкаш ватандошларсиз.

Ёритди қалбингизни ишонч, эътиқод нури,
Ватан, халқ, ота-она, устозларнинг гурури,
Гуллаётган диёрнинг камолотдан ҳузури,
Келажакнинг умиди сиз баҳтиёр ёшларсиз.
Икки аср авлодига дилкаш ватандошларсиз.

Замон даъвати ушбу: илм эгалла, ижод қил,
Имконлар сенинг учун ҳар жабҳада, яхши бил,
Орзулар бўлсин битта, битта бўлсин тилу дил,
Келажакнинг умиди сиз баҳтиёр ёшларсиз.
Икки аср авлодига дилкаш ватандошларсиз.

Жаҳон ҳам тан олмоқда қалб шижоатингизни,
Амир Темур авлоди қон-қондош зотингизни,
Чанг юқтириманг неъматга, пок асранг номингизни,
Келажакнинг умиди сиз баҳтиёр ёшларсиз.
Икки аср авлодига дилкаш ватандошларсиз.

Ниятларим рӯёбин мен ҳам бир кун кўролсам,
Халқим ардоқларининг сафларида туролсам,
Бахтили сезардим ўзни шеър-ла қалбларга солсам,
Келажакнинг умиди сиз баҳтиёр ёшларсиз,
Икки аср авлодига дилкаш ватандошларсиз.

У ЗОТ ЯГОНА

Мендан сўнг ўқинглар, ҳа, мендан сўнг фақат,
Тилга муҳтоҷ сўзларим кўнглимда қат-қат,
Вужудимни куршайди ҳаяжон, ҳайрат,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Тоқатлар синовида босолмайди тош,
Таъмалардан кутилган қалбу тан, кўз ёш,
Иймонин ҳазинаси қаноат, бардош,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Илҳақу илтижолар равона унга,
Ҳаттоки фаришталар парвона унга,
Парвардигор ҳукми ҳам тавона унга,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Фарзандин мушкулоти тан жароҳати,
Неварадар шўхлиги жонин роҳати,
Вужудин бағишиламоқ унинг одати,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Шукронаси ўзгада кўринмас гўё,
Амали Роб ҳукмидир ҳеч эмас риё,
Эътиқод, эҳсонида муқаддас зиё,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Комил иймонида тақво ҳукмрон,
Насафу наслларида покизадир қон,
Ёлғон лабз, нопок нафсдан қийналган виждон,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Дуо-олқишлиари мустажоб доим,
Роҳиймин ҳикматидан қалби мулойим,
Ҳимоятда асрагай уни Ҳудойим,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Боқиёт қадамлари насиб этса гар,
Диллардан дуо қилинг туриб тонг сахар,
Мехр кўргонин қуринг, сочманг зебу зар,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Кўриниш-чун кўзлардан ҳеч ёш оқмасин,
Ғазабдан еру осмон чақмоқ чақмасин,
Раҳмоним икки дунё ёмон боқмасин,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Садқа айлаган мудом сизларга бошин,
Тоқати кўтаргайдир тегирмон тошин,
Муҳтоҷга тарқатгайдир бурда нон-ошин,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Меҳнати заҳматидан қўли толмади,
Мақтовлар умидини дилга солмади,
Тангридан ажралмади, ёлғиз қолмади,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Мана бугун муборак улуғ етмиш ёш,
Мулкидир шукронаси, қалбидар бардош,
Тунлари түлин ой, кундузлар қүёш,
Волидангиз ардоқланг, у зот ягона,
Аллоҳдан насиб этган муҳтарам она.

Қалблардан жой олсин Ҳақ, сўнг эса она,
Оналар ягонадир, ягона она.

МҮМИН БЎЛАЙ ДЕЙМАН

Мўмин бўлай дейман,
Идрок бергин Аллоҳим.
Аввало ота-онам
Кувонсинлар ҳар доим.

Сўнг эса фидо бўлсин,
Халқим учун жон-таним.
Фарзандим деб атасин,
Шу меҳрибон Ватаним.

Опичлаб укаларим,
Етакласам қўлидан.
Кувонарди дилларим,
Адашмаса йўлидан.

Ёлвораман мен ҳар тун,
Аллоҳга ўқиб дую.
Бирор банданг бирор кун
Хор бўлмасин эй, Худо.

ДИЛ, ТИЛЛАРИ МУЛОЙИМ

Ёзги таътил кунини
Момом билан ўтказдим.
Бирга бўлиб кун-туни
Ташвишлардан кутқаздим.

Тиниб турмайдилар ҳеч,
Бир иш билан банд доим.
Дую, олқиш эрта-кеч,
Тиллари кўп мулойим.

Ховлини супурсалар,
Мен сув сепиб бераман.
Ошхонага юрсалар,
Дастурхон келтираман.

Кўшиқ ва эртак айтиб,
Қалбни эритадилар.
Сўрайман қайтиб-қайтиб,
Кувониб кетадилар.

Ўқисам, ёзсам ҳатто,
Турадилар қузатиб.
Баъзида қилсам хато,
Кўядилар тузатиб.

Менинг шундай момом бор,
Дил-тиллари мулоим.
Топмасинлар ҳеч озор,
Асраб юрсин худойим.

ҲАБАРЧИМИЗ ҚЎНФИРОК

Ха, биринчи қўнфироқ,
Мехри илиқ, қўнгли оқ.

Овози жаранглайди,
Хаммамизни жамлайди.

Бир хонага йифилиб,
Бир онага термулиб.

Севинч тўла қалбларда,
Пичир-пичир лабларда.

Бошлаймиз ассаломдан,
Мактаб, устоз каломдан.

Ўқиймиз аста-аста,
Хатларимиз ораста.

Ўғил-қиз барча инок,
Дугона, дўсту ўрток.

Аҳилмиз бир жону тан,
Олқишлиар элу Ватан.

Хабарчимиз құнғирок,
Мехри илиқ, күнгли оқ.

ЯНА ЎША

Чалинса ҳар соатда
Дердик бу бир одатда.

Синфга югурап эдик,
Еки танаффус дердик.

Яна ўша құнғирок,
Овози ўзга бирок.

Барчамизни чорлайди,
«Хуш қол»-деб тақрорлади.

Энди опам, акамлар
Мактаб-ла хайрлашар.

Бизларга бўлиб сирдош,
Кўзларидан тўкар ёш.

Кулим менинг кўксимда,
Мен ҳам бир ёш ўсдим-да!

Акам, опамга раҳмат,
Дейман кам бўлманг албат.

Йўлингиз бўлсин равон,
Аллоҳ асрасин омон.

Чалинса ҳар соатда,
Деймиз бу бир одатда.

Ховлига югурмиз,
Сизни топмай турмиз.

Яна ўша құнғирок,
Овози ўзга бирок.

ХАР ТУН

(Неварам тилидан)

Хар тун айтиб бисмиллоҳ,
Жойгинамда ётаман.
Оромда асрар Аллоҳ,
Тинч уйқуга ботаман.

Тураман тонг севиниб,
Бисмиллоҳ тилларимда.
Зилол сувда ювиниб,
Шукронда дилларимда.

Таътил, туш, кечки овқат,
Бисмиллоҳда бошланур.
Айтганда севинч қат-қат,
Айтмасам кўз ёшланур.

Бисмиллоҳдан куч олиб,
Тайёрлайман дарсларим.
Дафтаримга кўз солиб,
Севинади муаллим.

Бисмиллоҳ деб тураман,
Сўраб колсалар савол.
Фақат бешни кўраман,
Кундалик очсам дарҳол.
Онамга қилсам ёрдам,
Мадад беради Аллоҳ.
Укамлар ҳамкор, ҳамдам,
Дилда, тилда бисмиллоҳ.

КУТЛУФ БЎЛСИН

Кутлуф бўлсин неварам сенинг ўн икки ёшинг,
Тангри доим асрасин, омон бўлсин шу бошинг.
Шукронда айт Аллоҳга унинг саховати кўп,
Умрингни бут айласин, кувват бўлсин бардошинг.

Сен она-отангнинг энг катта фарзандисан,
Мехринг қуёшдай иссик, момонгнинг дилбандисан.
Сингилларга севимли, ғамхўр, меҳрибон ака,
Бобонг баъзан койиди, лекин асал-қандисан.

Бироқ мағрурланма хеч бошқалардан фарқинг йўқ,
Барча қизлар, ўғиллар сендек аталур кутлуф.

Ақл йиғ, билим түпла, камтарин бўл ҳамиша,
Уялтирма устозни, бизнинг ҳам кунглимиз тўқ.

Кутлуг бўлсин неварам муборак мучал ёшинг,
Мучалларинг хали кўп, омон бўлсин шу бошинг.

АЛИФБЕ

Мана мен алифбеман,
Тарбия боши бўламан.

Ҳамма ҳарфлар менда жам,
Нуқта, вергул, сўроқ ҳам.

Мўъжизадир ҳар бири,
Бўрдир ажойиб сири.

Аввало у муаллим,
Ўргангандар олим.

Билмаганлар эринчок,
Барча ишларда қолок.

Сиз билан доим ҳамдам,
Сиз-ла бақувват, бардам.

Яхшилаб билиб олинг,
Бир умр эслаб қолинг.

ҚАДРДОНИМ

Алифбе қадрдоним,
Ўртоқ, дўст, меҳрибоним.

Қўлимдан хеч қўймадим,
Уқиб-ўқиб тўймадим.

Ўгатди илму амал,
Хар бир ҳарфи дуру лаъл.

О, н, а-она деди,
Устозни доно деди.

Қани ёз деб дадамни,
Қўлга берди қаламни.

Опа, укамни топдим,
Севиниб - кувнаб чопдим.

Үқиш-ёзишни билдим,
Сүзига амал қилдим.

Қыйналмай ўқисам ҳам,
Синфдан-синфга күчсам ҳам.

Қўлимдан ҳеч қўймайман,
Ўқиб-ўқиб тўймайман.

Бугун ҳам тилаб оқ йўл,
Дер доимо омон бўл.

Алифбе қадрдоним,
Ўртоқ, дўст, меҳрибоним.

ЯНГИ ЙИЛ

Арча атрофида биз,
Кўшиқ айтиб куйлардик.
Кўл ушлашиб ўғил-қиз,
Хар хил ўйин ўйнардик.

Кириб келди Қорбобо,
Ўнг тарафда Янги йил.
Келингизлар марҳабо,
Деймиз кувнаб кўнгил-дил.

Улашар совғаларин,
Қорбобо бирин-кетин.
Янги йил дилда борин,
Сўзлайди аста-секин.

Барча қалблар ҳузури,
Олиб келдим кўп китоб.
Тинчлик, эсонлик нури,
Хаёт йўли-чун офтоо.

Келинг бирга ўқийман,
Йил бўйи қўймай қўлдан.
Куй, қушиқлар тўқимиз,
Адашмай тўғри йўлдан.

Дедик раҳмат Янги йил,
Бажарамиз айтганинг.
Ваъдамизни қатъий бил,
Жазоси бор қайтганинг.

НАВРЎЗ КЕЛДИ

Мана келди Наврўз ҳам,
Шодлигин кўриб баҳам.

Кўнгилларда завқ , қувонч,
Тинчлик, ҳаётга ишонч.

Чеҳраларда табассум,
Кулги жилмайди бир зум.

Сумалак сайли қизик,
Кўриш-сўрашиш илик.

Ҳаммамиз завқланамиз,
Бизлар баҳтли боламиз.

Қўлимизда гул ушлаб,
Дилларимизни хушлаб.

Чопамиз мактаб томон,
Ха, шундай баҳтли замон.

Муаллимни қутлаймиз,
Завқ-ла навбат кутгаймиз.
Бу насиба Ҳақ баҳти,
Истиқоллининг тож-тахти.

ОЗ-ОЗИ ЖОНГА ДАРМОН

Она, не учун Камол,
Ҳовуч-ҳовуч қор ейди.
Эртаси боғлаб рўмол,
Томоғим оғрир, дейди.

Қизим, муздай совуқ қор,
Қақшатади баданни.
Томоқقا бериб озор,
Тинч кўймайди соғ танни.

Хатто айиқ полвонбой,
Оз-озгина еб түяр.
Ховучи тұлса дебвой,
Ярмини түкиб күяр.

Музқаймоқ-чи, онажон,
Ушамайдими қорга.
Оз-ози жонга дармона,
Күпи тайёр озорга.

Колганин олгин сүраб,
Муаллимингдан аста.
Юрмайсан рүмөл ўраб,
Бұлмайди танинг хаста.

ОППОҚ ҚОР

Дала-боғда оппоқ қор,
Аммо ҳеч бермас озор.

Күриниши юлдузча,
Қаранг чиройли шунча.

Үз багрига чорлайди,
Бир-биirimиз боғлайди.

Күвлашамиз қор отиб,
Юмалаб, ётиб-ётиб.

Күркмаймиз бүронидан,
Завқ ортар ҳар онидан.

Дараҳтлар эгар бошин,
Бирок түкмас күэ ёшин.

Үхлайди мазза қилиб,
Үзин түшакда билиб.

Дала, боғда оппоқ қор,
Аммо ҳеч бермас озор.

ШУКРОНА АЙТ

Шукрана айт яратган учун,
Умринг бутун, ризқинг ҳам бутун.
Балолардан асрагай тангриңг,
Онанг-отанг дуода ҳар күн.

Айт шукрана, аталдинг инсон,
Раҳмонингдан эхтиром эхсон.
Садоқатдан юз үгирма ҳеч,
Икки дунёңг бут бўлсин иймон.

Илм, қасб изла, жаҳонгашта бўл,
Самоларга сен узатгин қўл.
Фақат-фақат шукрана айтгин,
Бу хидоят Аллоҳдан пок йўл.

Ижодкор бўл, янгилик ярат,
Ҳақ йўлида майли донг тарат.
Аввал Тангри, сўнг ҳалқ мақтасин,
Шукронангга эл дилин қарат.

Мағрур бўлма зурриёдингга,
Доғ тушмасин мўмин зотингга.
Шукронангни қўшиб айтсинглар,
Фақир banda деган отингга.

Зорланма мол-мулкинг кетса ҳам,
Ҳақнинг ўзи хор-зор этса ҳам.
Синов учун яратилғанмиз,
Шукр айт, ҳатто ажал етса ҳам.

АСРАГАЙ ЎЗИ ОЛЛОХ

Ои, кеча тушимда,
Айиквой уйга келди.
Қўркиб-писиб тургандим,
Ухлаганимни деб билди.

Қўлимдаги конфетни,
Секин олди авайлаб.
Ялаб кафтимни ҳатто,
Лабларимга қўйди лаб.

Бугун ҳам қўрқаяпман,
Кайтиб келмасмикин деб.
Болам, ҳеч қачон ётма,
Конфет ушлаб, конфет еб.

Ётишдан аввал ҳар кун,
Юз-кўлларинг ювиб ол.
Ушоқ солма оғзингга,
Гар бўлса ҳамки у бол.

Сўнг шукронда айтиб ёт,
Айтгин доим бисмиллоҳ.
Шунда айик ҳам келмас,
Асрагай ўзи Оллоҳ.

ИЙМОН НУРИДАЙ АСРА

Иймон нуридай асра она-отанг қадрини,
Ранжитма бирор зум ҳам тирик экан шундай жон.
Кувончига шерик бўл, сўра алам-дардини,
Ҳақдан сўнг бош эггайдир уларга бутун жаҳон.

Олкишин ол қалбларнинг будир сен учун дунё,
Роҳат-фароғатинг шу, шудир Робнинг ҳиммати.
Бирор зарра қилимишинг асло бўлмасин риё,
Насиб этгай шафоат ва Муҳаммад ҳикмати.

Мўмин-иймонли ҳолда гар бокиётга кетар,
Улар-чун хайр, садақангнинг улуғ бўлур савоби.
Қилинган дуоларинг, ҳажинг ҳам бориб етар,
Эътиқоду эҳсонинг ҳокларининг тавоби.

ЁШЛАР КЕЛАЖАГИ

Умид чақнаётган кўзларни кўриб,
Орзу-ҳавасларинг чунон ортади.
Жилгалар, ирмоқлар дарё бўлгандай,
Ёшлар келажаги сени тортади.

Хумор кўзлари-ю ташна лаблари,
Келгуси асрнинг камолин дейди.
Гўдак бўлса ҳамки илмли, идрокли,
У доим ҳалқининг ғамини ейди.

Сұхбат қилганингда завқта тұласан,
Бирор саволинг ҳам қолмас жавобсиз.
Сизларни она юрт ва халқ күтмоқда,
О, қани айтинг-чи ким бўлмоқчисиз?

Баъзилар бўлмоқчи боғбон - соҳибкор,
Отам измидан мен йўл танладим деб.
Онам айтдиларки, сен бўл мураббий,
Камолга етасан гўдак фамин еб.

Шифокор бўлсайдим опамдек мен ҳам,
Халқимнинг умрига бўлардим посбон.
Акамлар сингари бўлсан учувчи,
Менга макон бўлур замину осмон.

Пахтакор, чорвадор, сувчи, курувчи,
Турли қасб танлаган ийгит ва қизлар.
Уларга таъсирин ўтказгандар бор,
Нималар қилганмиз, айтинг-чи өизлар.

Ҳарфни танитдик, ўқиши, ёзишни,
Ойлаб ва йиллаб беролдик таълим.
Тақдирин топширган бола ўн йиллаб,
Бизни хурматлади, атаб муаллим.

Тарих жабхасига олиб кирдик биз,
Ҳақ-хуқуқларин билдиридик дархол.
Осмон жисмларин таништиридигу,
Лекин қолиб кетди мухим кору ҳол.

Маърифат ва билим, жасорат, журъат,
Шу улуғ бир номга боғлиқ эмасми?
Устози бўлсак-у, шогирд бермасак,
Бизни ҳам мевасиз дараҳт демасми?

Юзлаб ўқувчининг қалбин ахтариб,
Кўнглинг саволига топмайсан жавоб.
Бирор шогирдинг ҳам сендан руҳланмас,
Еки педагоглик эмасми савоб.

Давр-ла ёнма-ён заҳмат чекибмиз,
Хатто қасбимиз-ла мақтанибмиз ҳам.
Лекин хасисликми, билмам надир бу,
Педагог номини кўрмабмиз баҳам.

Айттолмадик ёки муаллим бўл деб.
Ёинки қалблардан ололмадик жой.
Наҳотки меҳрибон, мұнис бўлолмай,
Фақат ўқитувчи бўлдик, ҳойнаҳой.

Дедикми бирор күн юринот сирин,
Мактаб партасида оғди ўқувчи.
Қаҳрамон отангу оғим акангга,
Кодирлик бахш этган биз ўқитувчи.

Кимлар айтмас буюк даҳолар,
Муаллим меҳридан сабоқ олганин.
Хайратомуз ишлар яратган инсон,
Устоз деб мактабга дастлаб борганин.

Наҳотки даргоҳда ўнлаб муаллим,
Шогирди қалбида қўр бўлолмайди?
Наҳотки баъзи бир хийлагар шахсдан,
Педагог шуҳрати зўр бўлолмайди?

Ахир биз эмаску туйғусиз робот,
Хайкал, ҳам эмасмиз, сурат ҳам жонсиз.
Гар ҳиссў ҳайжон, севги бўлмаса,
У олам аталур ҳаёсиз, онгсиз.

Хозирдир дастгоҳлар ўқувчи учун,
Китоб ҳам компьютер, телевизор ҳам.
Айтинг-чи қандай зот, қайси педагог,
Муборак таҳтини кўрмайди баҳам.

Чиндан ҳам ёшларга ўз шуҳратидан
Тану жон бахш этган айтинг кимлар бор?
Шогирд тайёрлаган устоз саноқли,
Ҳаттоки баъзилар касбидан озор.

Шунга қарамасдан айрим педагог,
Роздай буйин чўзар, товуши ғоқ-ғоқ.
Унутмайлик доим, ҳалқимиз дебди:
Аввал ўзингга бок, сўнг ногора қоқ.

Умид чақнаётган кўзларни кўриб,
Орзу-ҳавасларинг чунон ортади.
Жилғалар, ирмоқлар дарё бўлгандай,
Ешлар келажаги сени тортади.

ФАРҚ ҚИЛАРКАН АСАЛДАН АСАЛ

Баҳорнинг биринчи фунча гулини,
Сўнг очилганига тенг деёлмайман.
Дастлаб сайраган бир булбулини,
Юзлаб сайроқиларга беролмайман.

Энг буюк атайди зарра ҳам бўлса,
Биринчи ушалган орзусин инсон.
Бош неваранг агар биргина қулса,
Еки йигласа ҳам сен учун эҳсон.

Кулогимга ингаси етганида,
Фойибона ўпганман пешонасидан.
Элнора номини эшитганимда,
Жой олган кўнглимнинг кошонасидан.

Кейинги яралган барча авлодлар,
Муборак невара шукронасидир.
Хафа бўлмасинлар улар гавҳарлар,
Элнора савҳарлар дурдонасиdir.

Ҳаммаси-чун дуогўй моможони,
Илтиҳо ғилади баҳт бергин деб Ҳақ.
Лекин Элнора қиз ўзга жаҳони,
Ҳар кун бир кўрса ҳам янада илҳақ.

Барчасин атаймиз шириндан-ширин,
Севиб пешонасин силаймиз ҳар гал.
Ҳеч кам кўрмаймиз биридан бирин,
Аммо фарқ қиларкан асалдан асал.

Бугун тўлибди-ку ўн уч ёшига,
Кунгли кўп нозик, ҳам бироз эркатой.
Энди савоб, гуноҳ битган бошига,
У сизга ҳавола катта келинай.

СУМАЛАК

Сумалаккон сумалак,
Сен бир дунё, бир фалак,
Атрофингда айланар,
Ёшу кекса капалак.

Бир туну күн қайнайсан,
Қозонларда яйрайсан.
Овозинг биқир-биқир,
Күшлар каби сайрайсан.

Хар қадамда шукронда,
Күй, күшик дона-дона.
Дайтишувга қүшилар,
Үғил-қиз, ота-она.

Кутиб азиз меҳмонни,
Безаймиз дастурхонни.
Коса-коса сумалак,
Ким унутар бу онни.

Лаззатин топган инсон,
Эсдан чиқармас ҳеч он.
Мұйжиза деб аташар,
Ва дерлар Ҳақдан әхсон.

УМИД ҚУВОНЧИ

Яқында остонадан етакланған үғил-қиз,
Мектаб сари йүл олган хайрат-ла ташлаб қадам.
Мубораксиз, мұтабар, бугун яна азизсиз,
Орзулар қанотида умид қувончи ҳамдам.

Сизни халқым күтмоқда, күтмоқда улуғ Ватан,
Зиё нурин сочай деб бошингиз узра мудом.
Истиқол-сиз, иқбол-сиз, ота-она жону-тан,
Тарқ этмасин ҳеч қачон инсон деган буюк ном.

Илм, касб, ҳунар дүйстингиз, қалб түридан жой олсин,
Ҳамроҳ бўлмасин асло эътиқодда пушаймон.
Ииллар, асрлар оша замонлар қойил қолсин,
Элу-юрг бошин силанг, шудир эътиқод - иймон.

Истаклар бўлсин вожиб, тилайман сизга зафар,
Кашфиётлар жиловин маҳкам ушланг қўлларда.
Бағримизга босайлик кўришганда ҳар сафар,
Поёндоздир ҳақ ҳукми қадам босган йўлларда.

УМИДЛИ АВЛОДЛАР

Заковат ҳукмида қалб мулкин кўриб,
Дейман илм уммонида сузинг бир умр.
Замон ардоғининг гаштини суріб,
Ақл-идроқдан топинг ҳаловат-хузур.

Келажак сизники-бу буюк ишонч,
Тарих варагида зарҳал хат қолсин.
Авлодлар қалбида қанчалар қувонч,
Эътиқод эҳсонин сизлардан олсин.

Тилагим, бош эгсин фаришталар ҳам,
Сизлардек ўғил-қиз тароватига.
Элу юрт билан ҳамфир, ҳамдам,
Насибадор Ҳақнинг саховатига.

Улар нур эрурлар еру самода,
Зиё таратгайлар олам-оламга.
Бўлолмаса баъзан ризқин мабодо,
Мехрини берса бас одам-одамга.

Ватаним ардоқла, посбон бўл доим,
Умидли авлодлар ҳалқим ғуури.
Қанча тож киймасин камтар, мулоим,
Улуғ келажакнинг гавҳари - дури.

Заковат ҳукмида қалб мулкин кўриб,
Дейман илм уммонида сузинг бир умр.
Замон ардоғининг гаштини суріб,
Ақл-идроқдан топинг ҳаловат-хузур.

ЁШ УСТОЗЛАРГА

Хаққа маълум сиздек мўмин, сизда камолот,
Муҳтоҳ жонга саховатин ёғдирган инсон.
Ҳалол қадам босмоқликнинг ҳар бири баҳт-таҳт,
Ахир шу-да Аллоҳидан бандага эҳсон.

Таърифларга тиллар лолдир, аммо эгик бош,
Ҳикматларнинг кўргонида десамми буюк.
Устоз дея улуғлаиди сизни кекса-ёш,
Шунчалар-да эҳтирому эъзозлик-суюк.

Кўксида фурур, лекин камтар, майин, мулойим,
Мўминликнинг насибаси сиздан топгай жой.
Ёмон кўздан, бўхтон сўздан асрар Худойим,
Уялтирмас шогирдлар ҳам сизни ҳойна-ҳой.

Сизга дилдан тилагайман баҳту барака,
Истиқолнинг салобату шарофатини.
Умр бўйи насиб этсин шундай маърака,
Мужда этсин Ҳақнинг ўзи шарофатини.

ЧИНДАН ФАРИШТА

(Кизларимга)

Кизларим, қизларим,
Куёш, ой, юлдузларим.
Ризоликлар белгиси
Дил нидоси сўзларим.

Она дуосин олган,
Сабрдан мулк тополган.
Тақдирларнинг хукмига
Ҳақни деб қулоқ солган.

Насиб этган сизга йўлдош,
Ташвишларга қўзу қош.
Яхшию ёмон йўлда
Кувватдир тоқат- бардош.

Сизсиз меҳрибон она,
Ҳаир сўзингиз дурдона.
Ўғил-қиз севиб айтар,
Яратганга шукронা.

Кўрқасиз гуноҳлардан,
Узоқ зору оҳлардан.
Умидворсиз ҳамиша,
Самовий гувоҳлардан.

Ватан дейсиз, дейсиз халқ,
Мұхтож-чун доим шафақ.
Эл-юрт розидир шояд,
Барча-чун ҳакамдир Ҳақ.

Ақл-идрок ҳар ишда,
Сарамжону саришта.
Пок дил, покиза ҳаё
Сизлар чиндан фаришта.

Қизларим, қизларим,
Қуёш, ой, юлдузларим.
Ризоликлар белгиси
Дил нидоси сүзларим.

ИНСОН ҚАДРИ

Инсонмиз азалдан қадримиз буюк,
Бекор қила олмас тарки дунё ҳам.
Тириклиқда эсламоқ қанчалар суюк,
Йўқлиқда ҳам меҳримиз кўрамиз баҳам.

Аллоҳ назари тушган инсонни,
Ҳар икки дунёда улуғлаш фарэдир.
Дуодан яралган хайру эҳсонни,
Туну кун эсламоқ биз учун қарздири.

Демакки жамландик аввал ҳақни деб,
Қалбу қадамларда меҳру садоқат.
Оқибат нуридир инсон учун зеб,
Бандамиз дилларда муҳаббат қат-қат.

Бугун сафингиздан битта жой олиб,
Мен ҳам олқишлийман ўтмиш аждодни.
Яхшилар ёдида абадий қолиб,
Шоядки танисам бир буюк зотни.

Инсонмиз азалдан қадримиз буюк,
Бекор қила олмас тарки дунё ҳам.
Тириклиқда эсламоқ қанчалар суюк,
Йўқлиқда ҳам меҳримиз кўрамиз баҳам.

МУНДАРИЖА

Истиқболсан-иқболсан.....	3	Хабарчимиз күнгирик.....	16
Умид қувончи.....	3	Яна ўша	17
Неварам түйгүси.....	4	Хар тун.....	18
Севинч.....	4	Кутлуг бүлсін.....	18
Азизсиз.....	5	Алифбе.....	19
Неварамга.....	5	Қадрдоним.....	19
Жону жаҳоним.....	6	Янги йил.....	20
Севарамиз	6	Наврұз келди.....	21
Бол бор.....	7	Оз-ози жонға дармон.....	21
Яшнайвергін, маҳаллам.....	8	Оппок қор.....	22
Элим деб яшагин.....	8	Шукронға айт.....	23
Назм.....	9	Асралай ўзи Оллоҳ.....	23
Баҳор.....	10	Иймон нуридай асра.....	24
Шеър ёдлаб келдім.....	10	Ешлар келажаги.....	24
Шириң бўлар чойимиз.....	11	Фарқ қиласкан асалдан асал.....	27
Мен ҳам.....	11	Сумалак.....	28
Буюксиз, буюқ.....	12	Умид қувончи.....	28
Сиз баҳтиёр ёшларсиз.....	12	Умидли авлодлар.....	29
У зотягона.....	13	Еш устоэларга.....	30
Мўмин бўлай дейман.....	15	Чиндан фаришта.....	30
Дил, тиллари мулоим.....	15	Инсон қадри.....	31

АДАБИЙ-БАДИЙ НАШР

Эргаш БОЗОРОВ

УМИД ҚУВОНЧИ

Мұхаррирлар: Темирпұлат Тиллаев,

Зебо Омонаева

Техник мұхаррир: Самандар Мусаев.

Мусахих: Мусо Тұлаганов

Компьютерчи: Алиёр Муродов

ИБ № 0870

Теришга 12. 05. 2005 йилда берилди. Босишига 20.05. 2005 йилда рухсат этилди. Бичими 84x108 1/₁₆. Газета қоғози. Оффсет усулида чоп этилди. Шартли босма табоги 9.6 Шартли бүёк-оттиск 9,8 Нашр босма табоги 2,0. 500 нұсқада. 199 2004-шартнома. № 2080 -буортма. Эркин нархда.

“Насаф” нашриёти, 730018, Қарши шаҳри, Мустақиллик шоҳ, кўчаси, 22-уй.

Графика МЧЖ 9/12 Қарши шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси